EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 5.10.2021
COM(2021) 606 final

2021/0314 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om ändring av genomförandebeslut (EU) 2015/2429 om bemyndigande för Lettland att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

MOTIVERING

Enligt artikel 395.1 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (*mervärdesskattedirektivet*[1]) får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att tillämpa särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i det direktivet för att förenkla uppbörden av skatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

I en skrivelse som registrerades av kommissionen den 21 april 2021 ansökte Lettland om bemyndigande att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från de övergripande principer som styr avdragsrätten för ingående mervärdesskatt för kostnader för vissa personbilar som inte bara används för yrkesmässigt bruk. Ansökan om förlängning åtföljdes av en rapport med en översyn av den procentsats som planeras för begränsningen av avdragsrätten.

Genom skrivelser av den 10 juni 2021 underrättade kommissionen, i enlighet med artikel 395.2 i mervärdesskattedirektivet, övriga medlemsstater om Lettlands ansökan. Kommissionen underrättade Lettland om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna behandla ansökan genom en skrivelse av den 14 juni 2021.

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Enligt artiklarna 168 och 168a i mervärdesskattedirektivet har en beskattningsbar person rätt att dra av mervärdesskatt för inköp i samband med beskattade transaktioner. Artikel 26.1 a i det direktivet innehåller ett krav på redovisning av mervärdesskatt vid användning av en vara som ingår i en rörelses tillgångar för den beskattningsbara personens eget eller personalens privata bruk, eller mer generellt sådan användning för andra ändamål än den egna rörelsen, om avdragsrätt förelegat helt eller delvis för mervärdesskatten på dessa varor. Denna ordning möjliggör återkrav av mervärdesskatt som ursprungligen dragits av i samband med privat bruk.

När det gäller personbilar är detta system svårt att tillämpa, främst eftersom det är svårt att fastställa fördelningen mellan privat och yrkesmässigt bruk. I de fall redovisning sker medför detta en extra börda för både rörelsen och förvaltningen för att upprätthålla och kontrollera denna redovisning.

Enligt artikel 395 i mervärdesskattedirektivet får medlemsstaterna, om de bemyndigats av rådet, genomföra åtgärder som avviker från bestämmelserna i direktivet för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

Lettland har för närvarande rätt att på grundval av rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2429[2] begränsa avdragsrätten för mervärdesskatt som betalats för inköp, leasing, gemenskapsinterna förvärv och import av vissa personbilar samt utgifter för underhåll och reparationer av samt bränsle till sådana bilar till 50 %, när dessa personbilar inte uteslutande används för yrkesmässigt bruk. Den särskilda åtgärden befriar också beskattningsbara personer från att behöva behandla privat bruk av sådana personbilar som ett tillhandahållande av tjänster. Den särskilda åtgärden omfattar personbilar med en högsta tillåten vikt som inte överstiger 3 500 kilo och med högst åtta säten utöver förarsätet. Personbilar som används för

[1] EUT 347, 11.12.2006, s. 1.

[2] Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2429 av den 10 december 2015 om bemyndigande för Lettland att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 334, 22.12.2015, s. 15).

vissa typer av särskild verksamhet undantas emellertid från begränsningen av avdragsrätten och behandlas enligt de normala reglerna. Bilar som köps in för återförsäljning, uthyrning eller leasing. Bilar som används för transport av passagerare (t.ex. taxibilar) eller varor. Bilar som används för körlektioner. Bilar som används för vakt- eller larmtjänster. Bilar som används som demonstrationsexemplar vid bilförsäljning. Giltighetstiden för rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2429 förlängdes genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1921[3] till och med den 31 december 2021.

Lettlands nuvarande ansökan om förlängning av den särskilda åtgärden grundar sig på samma skäl som i de tidigare ansökningarna. Ansökan åtföljdes av en rapport med en översyn av den procentuella begränsning som tillämpas på avdragsrätten, på det sätt som krävs i artikel 6.2 i rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2429. Lettland anser att villkoren för tillämpning av den särskilda åtgärden är fortsatt giltiga, och att den tillämpade gränsen på 50 % fortfarande är lämplig.

Lettland bekräftar att den särskilda åtgärden minskar den administrativa bördan för skattebetalarna och skatteförvaltningen samt begränsar mervärdesskatteundandragandet genom felaktig redovisning av resor i samband med affärsverksamhet och felaktigt ifyllda mervärdesskattedeklarationer. Enligt uppgifter från Lettland var under 2019 nästan 99,7 % av de ekonomiskt aktiva företagen mikroföretag eller små och medelstora företag, vilket försvårar skattemyndigheternas uppgift att kontrollera privat och yrkesmässigt bruk av personbilar. Den 1 januari 2021 uppgick det totala antalet registrerade näringsidkare i Lettland med en eller två personbilar till 21 739 personer, eller 82 % av alla registrerade näringsidkare med registrerade personbilar. Eftersom mikroföretag och små och medelstora företag utgör 99,7 % av alla näringsidkare vidhåller Lettland att de flesta personbilar används för privat bruk. Enligt inlämnade uppgifter för 2020 användes 87,6 % av alla personbilar som tillhörde registrerade näringsidkare inte bara för yrkesmässigt utan även för privat bruk.

Mot bakgrund av att den särskilda åtgärden minskar skattebetalarnas och skattemyndigheternas administrativa börda, föreslås det att den särskilda åtgärden beviljas för ytterligare en begränsad period, till och med den 31 december 2024. Varje ansökan om förlängning bör åtföljas av en rapport som innehåller en översyn av den procentuella begränsning som tillämpas, och sändas till kommissionen senast den 31 mars 2024.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Liknande undantag i fråga om avdragsrätten har beviljats andra medlemsstater (Estland[4], Ungern[5], Kroatien[6], Polen[7], Italien[8] och Rumänien[9]).

---

3 Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1921 av den 4 december 2018 om ändring av genomförandebeslut (EU) 2015/2429 om bemyndigande för Lettland att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 311, 7.12.2018, s. 36).

4 Rådets genomförandebeslut (EU) 2017/1854 av den 10 oktober 2017 om ändring av rådets genomförandebeslut 2014/797/EU om bemyndigande för Republiken Estland att införa en åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 265, 14.10.2017, s. 17).

5 Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1493 av den 2 oktober 2018 om bemyndigande för Ungern att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 252, 8.10.2018, s. 44).

6 Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1994 av den 11 december 2018 om bemyndigande för Kroatien att införa en särskild åtgärd som avviker från artikel 26.1 a och artikel 168 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 320, 17.12.2018, s. 35).

I artikel 176 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs att rådet ska besluta vilka utgifter som inte ska medföra rätt till avdrag av mervärdesskatt. Fram till dess ger direktivet medlemsstaterna rätt att behålla de begränsningar som gällde den 1 januari 1979. Det finns därför ett antal stilleståndsbestämmelser som begränsar rätten till avdrag av mervärdesskatt i fråga om personbilar.

Trots tidigare initiativ för att fastställa regler för vilka kategorier av utgifter som kan omfattas av en begränsning av avdragsrätten[10], är en sådan avvikelse lämplig i avvaktan på en harmonisering av dessa regler på EU-nivå.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Artikel 395 i mervärdesskattedirektivet.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Mot bakgrund av den bestämmelse i mervärdesskattedirektivet som ligger till grund för förslaget är subsidiaritetsprincipen inte tillämplig.

• Proportionalitetsprincipen

Beslutet avser ett bemyndigande som beviljas en medlemsstat på dess egen begäran och utgör därför ingen förpliktelse.

På grund av avvikelsens begränsade omfattning står den särskilda åtgärden i proportion till det mål som eftersträvas, nämligen att förenkla uppbörden av mervärdesskatt och förhindra vissa slag av skatteundandragande och skatteflykt. Med tanke på företagens möjlighet att underdeklarera och den betungande kontrollen av körsträckor för skattemyndigheterna skulle begränsningen på 50 % förenkla uppbörden av mervärdesskatt och förhindra skatteundandragande genom bland annat felaktig redovisning och felaktigt ifyllda mervärdesskattedeklarationer.

• Val av instrument

Föreslaget instrument: rådets genomförandebeslut.

I enlighet med artikel 395 i mervärdesskattedirektivet är en avvikelse från de gemensamma mervärdesskattereglerna bara möjlig om rådet ger ett enhälligt bemyndigande på grundval av

---

7 Rådets genomförandebeslut (EU) 2019/1594 av den 24 september 2019 om ändring av genomförandebeslut 2013/805/EU om bemyndigande för Republiken Polen att införa åtgärder som avviker från artikel 26.1 a och artikel 168 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 248, 27.9.2019, s. 71).

8 Rådets genomförandebeslut (EU) 2019/2138 av den 5 december 2019 om ändring av beslut 2007/441/EG om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa åtgärder som avviker från artiklarna 26.1 a och 168 i direktiv 2006/112/EG om det gemensamma systemet för mervärdesskatt (EUT L 324, 13.12.2019, s. 7).

9 Rådets genomförandebeslut (EU) 2020/1262 av den 4 september 2020 om ändring av genomförandebeslut 2012/232/EU om bemyndigande för Rumänien att tillämpa åtgärder som avviker från artikel 26.1 a och artikel 168 i direktiv 2006/112/EG om det gemensamma systemet för mervärdesskatt (EUT L 296, 10.9.2020, s. 6).

10 KOM(2004) 728 slutlig – Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG i syfte att förenkla skyldigheterna på mervärdesskatteområdet (EUT C 24, 29.1.2005, s. 10), återkallat den 21 maj 2014 (EUT C 153, s. 21. 5. 2014, s. 3)

ett förslag från kommissionen. Ett rådets genomförandebeslut är det lämpligaste instrumentet, eftersom det kan riktas till en enskild medlemsstat.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Detta förslag grundas på en ansökan från Lettland och berör bara denna medlemsstat.

Det har inte behövts några externa sakkunnigutlåtanden.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget är utformat för att förenkla förfarandet för skatteuppbörd genom att privat bruk av specificerade personbilar inte längre behöver redovisas, och samtidigt för att förhindra skatteundandragande genom felaktig redovisning. Förslaget kan därför potentiellt gynna både företag och skatteförvaltningar. Lettland anser att det är fråga om en lämplig åtgärd som är jämförbar med både tidigare och nu gällande avvikelser.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget kommer inte att negativt påverka de av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

5. ÖVRIGA INSLAG

Förslaget är tidsbegränsat och innehåller en bestämmelse om tidsbegränsning satt till den 31 december 2024.

Om Lettland skulle överväga ytterligare en förlängning av den särskilda åtgärden efter 2024, bör en ny utvärderingsrapport lämnas in till kommissionen tillsammans med ansökan om förlängning senast den 31 mars 2024.

2021/0314 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om ändring av genomförandebeslut (EU) 2015/2429 om bemyndigande för Lettland att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[1], särskilt artikel 395.1 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) I artikel 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG fastställs beskattningsbara personers rätt att dra av mervärdesskatt på varor som levererats till dem eller för tjänster som tillhandahållits dem för att de ska användas för deras beskattade transaktioner. Enligt artikel 26.1 a i det direktivet ska användningen av en rörelses tillgångar för den beskattningsbara personens eget eller personalens privata bruk, eller mer generellt sådan användning för andra ändamål än den egna rörelsen, likställas med ett tillhandahållande av tjänster mot ersättning.

(2) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2429[2] bemyndigades Lettland att till och med den 31 december 2018 begränsa avdragsrätten för mervärdesskatt på inköp, leasing, gemenskapsinterna förvärv och import av personbilar med en högsta tillåten vikt som inte överstiger 3 500 kg och som har högst åtta säten utöver förarsätet, samt på utgifter samt utgifter för underhåll och reparationer av samt bränsle till sådana personbilar, till 50 %. Bemyndigandet befriar också beskattningsbara personer från att behöva behandla privat bruk av sådana personbilar som ett tillhandahållande av tjänster.

(3) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1921[3] förlängdes giltighetstiden för genomförandebeslut 2015/2429 till och med den 31 december 2021.

(4) I en skrivelse av den 21 april 2021 till kommissionen ansökte Lettland om bemyndigande att få fortsätta tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG, i syfte att begränsa avdragsrätten för

---

1 EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

2 Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2429 av den 10 december 2015 om bemyndigande för Lettland att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 334, 22.12.2015, s. 15).

3 Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1921 av den 4 december 2018 om ändring av genomförandebeslut (EU) 2015/2429 om bemyndigande för Lettland att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 311, 7.12.2018, s. 36).

kostnader för vissa personbilar som inte bara används för yrkesmässigt bruk (*ansökan*).

(5) I enlighet med artikel 395.2 andra stycket i direktiv 2006/112/EG översände kommissionen ansökan till övriga medlemsstater genom skrivelser av den 10 juni 2021. Genom en skrivelse av den 14 juni 2021 underrättade kommissionen Lettland om att den hade alla uppgifter som den ansåg sig behöva för att kunna handlägga ärendet.

(6) I enlighet med artikel 6.2 i genomförandebeslut (EU) 2015/2429 lämnade Lettland en rapport som innehåller en översyn av den procentsats som fastställts för mervärdesskatteavdraget. På grundval av nu tillgängliga uppgifter, t.ex. information från skatterevision och statistiska uppgifter rörande privat bruk av personbilar, hävdar Lettland att begränsningen till 50 % fortfarande kan motiveras och alltjämt är lämplig.

(7) Mot bakgrund av att den särskilda åtgärden minskar den administrativa bördan för skattebetalare och skattemyndigheter bör Lettland bemyndigas att få fortsätta tillämpa den särskilda åtgärden.

(8) Förlängningen av den särskilda åtgärden bör vara tidsbegränsad för att möjliggöra en utvärdering av dess effektivitet och procentsatsens lämplighet.

(9) Om Lettland anser att en ytterligare förlängning av avvikelsen efter 2024 är nödvändig, bör Lettland till kommissionen senast den 31 mars 2024 överlämna en rapport som innehåller en översyn av den procentsats som använts, tillsammans med ansökan om förlängning.

(10) Den särskilda åtgärden kommer endast i ringa utsträckning att påverka medlemsstaternas samlade mervärdesskatteintäkter i det sista konsumtionsledet och kommer inte att ha någon negativ effekt på de delar av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

(11) Genomförandebeslut (EU) 2015/2429 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 6 i genomförandebeslut (EU) 2015/2429 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

1. Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2016. Det ska upphöra att gälla den 31 december 2024.

2. En eventuell ansökan om förlängning av det bemyndigande som ges i detta beslut ska överlämnas till kommissionen senast den 31 mars 2024 och ska åtföljas av en rapport som innehåller en översyn av den procentsats som anges i artikel 1.”

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Lettland.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande